

MODERN EKLOGA

*Ó drága csengő júniusi reggel
fehér fogak szikrázó karsú fű
kövér tavak ficáncoló vizekkel
tekintetünkben borzongó derű*

*ó csillapíthatatlan szép szerelmek
habok hálójában csattogó hajók
parazsa füttyent friss szamócaszemekkel
fürtöd pamacsá homlokodba lóg*

*ó zuhanások hallgatag homokban
kigyótanyák gyökérfogak között
a vízbegyén halak bukfence csobban
a békák torka bágyadtan csörög*

*ó sűrű sás csipőd kagylónyitása
neszeket ringat nádra-font hajad
s egy hófehér madár az ég alatt*

*amint a kékbe vág akár a penge
a hasadékon fölsikolt a fény
majd mint a gém zsombékon állsz merengve
s én dédelgetlek hangom tenyerén.*

GUTAI MAGDA

TŰZPRÓBA

*Bizony, a torkod befalazott forrás:
csak az gyötör, ami kimondhatatlan.
A csontjaidig láthatóvá válva
kiáltoztál. Most ragyogsz egymagadban.*

*A nyelvedet háromszor átharapnád,
hogy visszafeleselhess a halálból.
Csak igazat beszéltél, mert a többi
kifordult volna feketedő szádból.*

*A mozdulatlan víz fölé hajoltál,
s a víz alatti korsók megrepedtek.
A föld kifut a lábaid alól már,
a lépteid is egyre csöndesebbek.*

*A töltéseknél szárnyad nő a füstből.
Sínek között botorkálsz, kormos angyal.
Az égre futó mozdonyokra bámulsz,
és senkire sem gondolsz már haraggal.*

*A testeden majd átrobog a reggel,
és elindulsz, tudod, az ő nyomukban:
akik sértetlen kelnek át a tűzön,
s elrejtenek megnyitott oldalukban.*